

**SVETA
TEREZIJA
DETETA
JEZUSA**

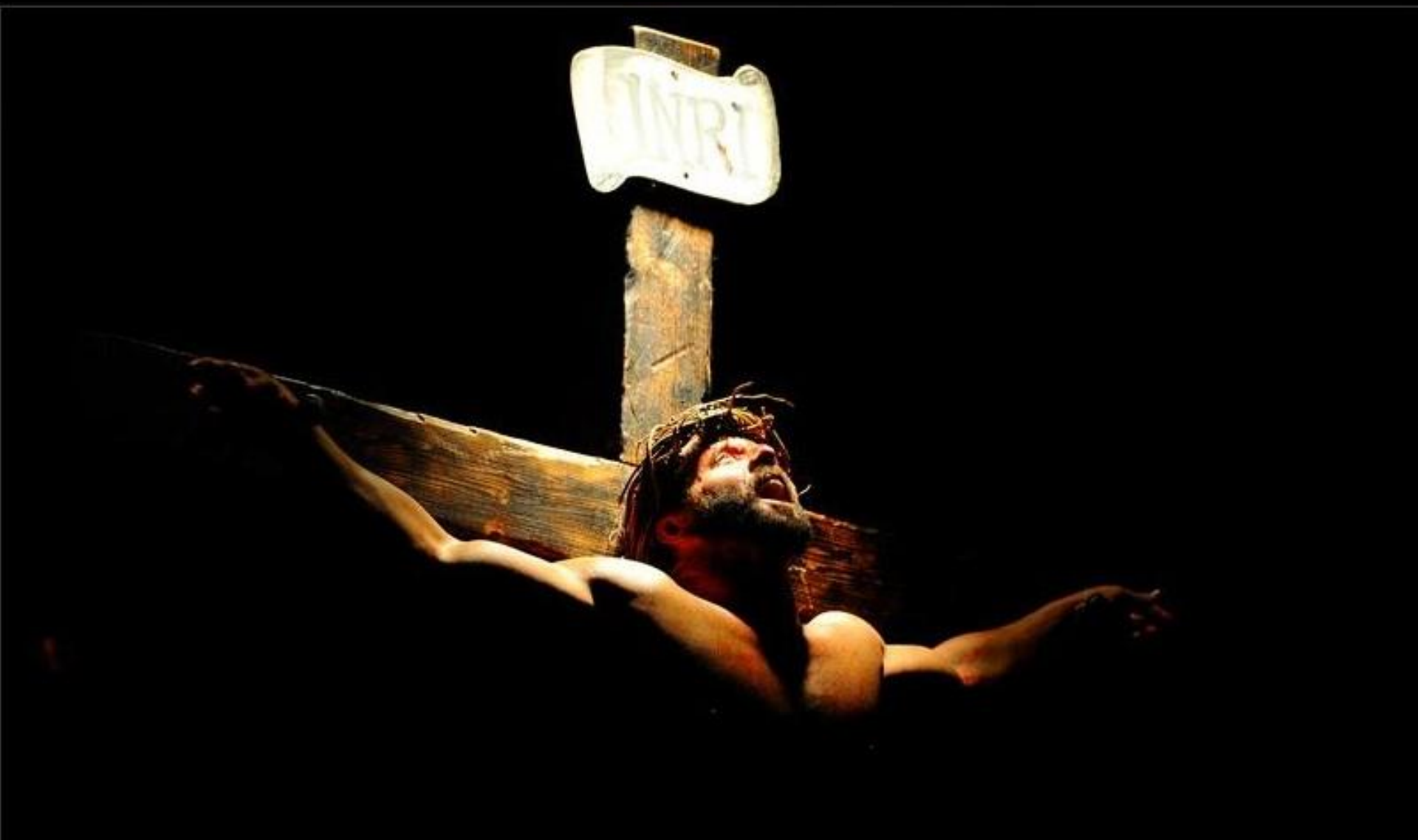
Pome ne bo prišla »smrt« ampak dobri Bog. Smrt ni prikazen, grozna pošast, kakor jo predstavljajo na slikah. V katekizmu je rečeno, da je »smrt ločitev duše in telesa«, samo to je!

Navsezadnje mi je vseeno, ali živim ali umrem. Ne vidim prav, česa bi imela več po smrti, česar ne bi imela že v tem življenju. Res videla bom ljubega Boga, vendar, saj sem že popolnoma z njim na zemlji.

Spovednik mi je rekel:
»Ali vdano sprejemate
smrt?« Odgovorila
sem mu: »Oh, oče, zdi
se mi, da je potrebno
vdano sprejemati
samo življenje.
Smrti se veselim.«

Naš Gospod je umrl na križu, v mukah, in vendar je to najlepša smrt iz ljubezni. Umirati iz ljubezni ne pomeni umirati v navdušenju.

Kakor je mati ponosna
na svoje otroke, tako
bomo v nebesih tudi
mi drug na drugega
brez najmanjše zavisti.

Nebesa: ljubezen bom lahko prejela in jo lahko razdajala!

Srečna sem,
da umiram v naročju
Božje Matere,
ker ona zastopa
ljubega Boga.

Ne menim se ne za
smrt ne za življenje,
moja edina želja je,
da ljubim Boga.

O, kako malo je dobri Bog ljubljen na zemlji!... Ne, dobri Bog ni dosti ljubljen...

Joj, kako smešno se je bati smrti. Misel na nebesa me pomirja!

Padam v naročje dobrega Boga. Rada bi stekla na nebeške travnike. Kmalu bom govorila samo še angelski jezik.

Na dan smrti:
»Ne kesam se,
da sem se
izročila ljubezni!
Moj Bog,
ljubim te!«